

ANTO KAJINIĆ

GALERIJA FORUM

20. 6. – 9. 7. 1995.

Umjetnik se zahvaljuje časnim sestrama Milosrdnicama samostana Lužnica kraj Zaprešića, na prihvatanju i pohranjivanju djela po napuštanju Bosne i Hercegovine u listopadu 1994. godine.

Izdavač
GALERIJA FORUM
KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR
ZAGREB
Teslina 16, tel. 42 11 44

Za izdavača
Direktor
ZVONIMIR LISINSKI

Urednik kataloga
VIŠNJA KNEZOCI DABAC

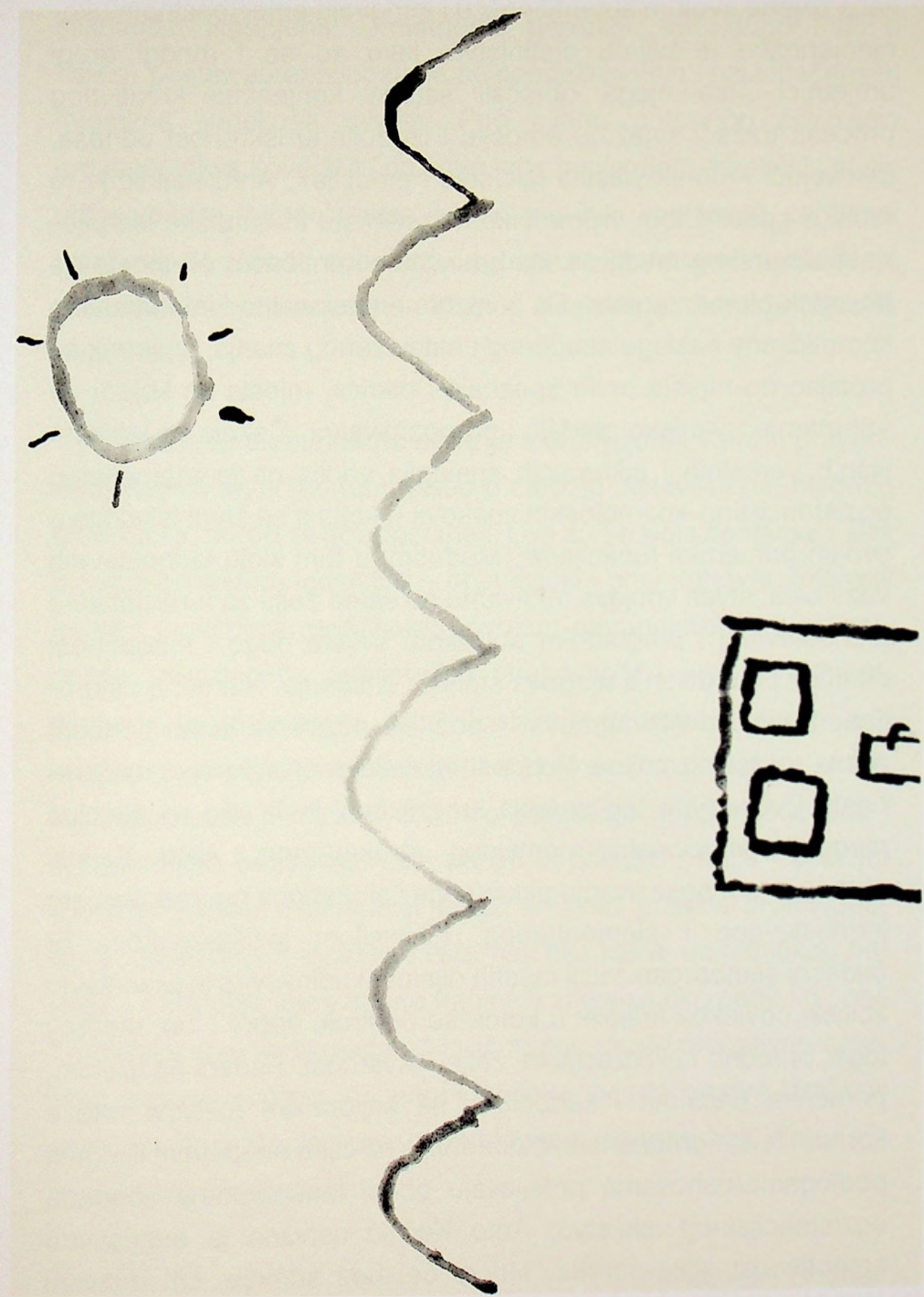
Predgovor
MLADENKA ŠOLMAN
ZDENKO RUS

Postav izložbe
VIŠNJA KNEZOCI DABAC

Tehnički postav:
DAVOR MARIČIĆ
DAMIR ŠKOMRLJ
ANTONIA RUSKOVIĆ

Tisak kataloga
Printed by
IGP »ŠTEFANOVIĆ«

Naklada
Edition
400 komada

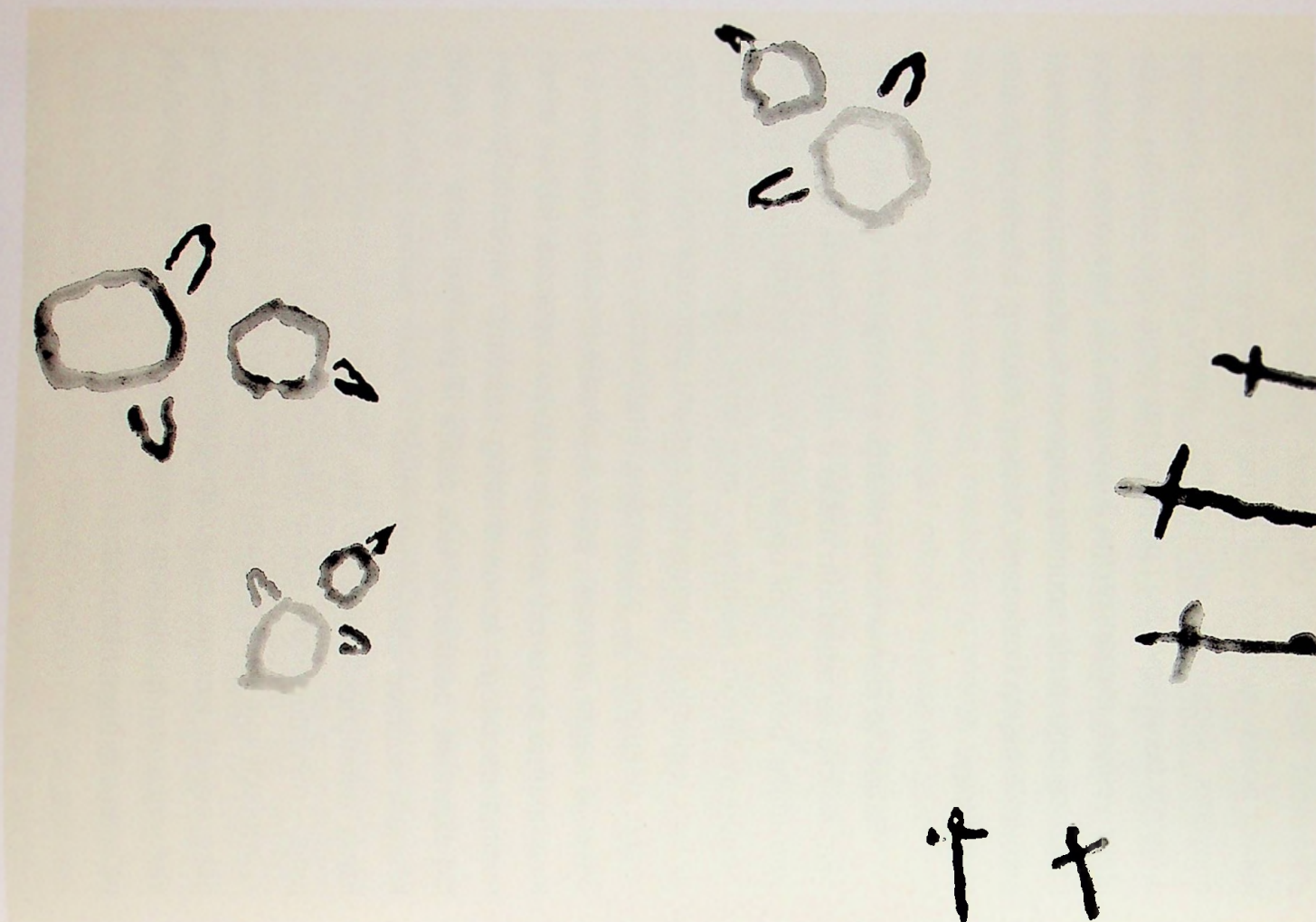
»KUĆU SU UBILI I TAKO SU JOU UBILI GLAVU I TO JE BILO GDJE IMA PUNO BRDA I KAD JE SE SJALO SUNCE«, 30 x 90 cm, akvarel na papiru, 1995.

Crteži i crteži-slike Ante Kajinića već više od jednog desetljeća plijene svojom autentičnošću i intrigiraju emocionalnom ukorijenjenošću u svijetu djetinjstva. Iako su se i mnogi drugi umjetnici prije njega obraćali samim korijenima kreativnog procesa tražeći svježinu emocije i izgubljenu iskrenost odnosa, otkrivajući »rudnik vlastita iskustva i emocija«, Anto Kajinić je to radio u specifičnom vremenskom kontekstu traumatske iscrpljenosti slikarskog medija, kada povratak autentičnom pretpostavlja povratak elementarnom. Da bi razbio emocionalno i intelektualno komplicirane naslage naučenog i nataloženog znanja, umjetnik se probijao do mjesta prvih spoznaja i otkrića, mjesta na kojem se »unutarnje i vanjsko gledaju i prepoznaju«. Čežnja za jezikom jasnih verbalnih i pikturalnih analogija vodila ga je utemeljenju egzistencijalno-kozmoških znakova u kojima se život iskazuje u svojim primarnim funkcijama. Međutim, u tom sloju jednostavnih veza bića, stvari i pojava otkrivamo ne samo želju za funkcionalno jednostavnim i preglednim poretom svijeta nego i mogućnost otkrića i potvrđivanja njegova smisla i značenja. Naime, u zatamljenom sloju prvih dojmova i spoznaja nazire se jasan horizont života u kojemu pojave i odnosi egzistiraju u organskoj uzajamnosti. Evokacijom tog stupnja kroz likovni jezik kao medij/ključ njegova emocionalno-mentalnog strukturiranja, Anto Kajinić otvorio je put prikazivanju aktualnoga i složenoga posredovanjem jednostavnog i elementarnog. Fiksacijom jezika-znakova (u čudesnoj samoorganizaciji rasutih dijelova) učinkovito je predstavio zbiljski čovjekov krajolik u kome se dodiruju dobro i zlo, radost i tuga, prirodno i civilizacijsko, želje i stvarnost. Radeći na grubim, priručnim papirima i kartonima, na najlonskim folijama crteže komornih ili monumentalnih dimenzija na čijim neutralnim ili crnim podlogama/osnovama prosijavaju obrisi transparentne abecede egzistencijalnog iskustva, Anto Kajinić ostvario je sugestivnu autentičnost slike-poruke. Mnogi će, bez sumnje, biti izazvani Kajinićevom slikovnošću koja se zadržava gotovo na nultom stup-

nju likovnog izraza, isprovocirani infantilnim sadržajem kojim je ta slikovnost ispunjena. Umjetnost, međutim, već dugo traži (i nalazi) postav autentičnosti na najneočekivanijim i najzabačenijim mjestima ljudskoga svijeta. Pod cijenu potpunog prezrenja umjetnik takva kova živi i projicira kroz svoje djelo estetički i etički otpor velikim mehanizmima iluzionizma bilo koje vrste, zahtijeva i traži da ono bude spontani odgovor na planetarna pustošenja primarnih osjeta i osjećanja, Velikog Realnog, o čemu je govorio Kandinsky.

Radeći te elementarne slikarije s energijom i vjerom pravednika, Kajinić se odjednom našao u okružju ništavila rata, hladnog etno-ludila, borbe za goli opstanak. Dva su se sloja opstanka našla u nepredvidljivom jedinstvu – onaj fizički i onaj duhovni. Potvrdili su se i legitimirali međusobno svojom elementarnošću, primarnošću, oskudnošću, ogoljelošću, strahovitošću – golom istinom. Slikar je samo imenom, crtež ili slikarija je samo imenom, a u stvarnosti je po srijedi singularni ljudski opstanak koji se u trenucima osobitog i koncentriranog osjećanja nepodnošljivosti i izgubljenosti, bezizlaza, laća papira ili plastične folije i u svom kodnom sustavu slikovnosti bilježi – izvan granica profesionalizma, estetičnosti, djela kao cilja, čak bilo kakva umjetničkog htijenja – minijaturizirane scene tragičnih zbivanja oko sebe i u sebi. Ti artefakti koje sada gledamo kroz mutno staklo receptivne estetičke svijesti iscertana su autobiografska svjedočanstva izražena elementarnom fabulacijom i simbologijom, izvorno bez pretenzija na neki viši život i trajnost.

Mladenka Šolman
Zdenko Rus

»PUNO JE SE STRIČEKA UBILO I ONDA SU SE MAMA I TATA PTICA PREPALI KAD JE TO BILO I DIJETE OD NJIH JE SE ISTO PREPALO«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.

»KUĆU SU UBILI I ONDA SU JOJ UBILI GLAVU I ONDA SU SE PTICE PUNO PREPALE KAD JE TO BILO«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.

»STRIČKA SU UBILI I KUČU SU ISTO UBILI I DRVO SU UBILI I TO JE BILO KAD JE NA NEBU BILA VELIKA SKROZ VELIKA PTICA«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.

Rođen 19. 6. 1953. godine u Modriči. Akademiju likovnih umjetnosti završio u Sarajevu na slikarskom odsjeku u klasi prof. Ismara Mujezinovića 1977. godine. Bio član Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine od 1980. do 1994. godine. Od 1995. godine član Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Zagrebu. Dobitnik stipendije fonda »Moša Pijade« za unapređenje likovne umjetnosti u bivšoj Jugoslaviji za 1982. godinu (Francuska). Član i jedan od osnivača slikarske grupe KaMeN (Kajinić, Marić, Numankadić) od 1987. godine. Jedan od osnivača kiparske kolonije u Zenici 1990. i utemeljitelj Umjetničke galerije Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Sarajevu 1995. godine. Živi i radi u Zagrebu.

Adresa: Trg mladosti 7, 41211 Zaprešić.
Telefon: 709-630.

Samostalne izložbe

- 1983. Zenica, Galerija Izgradnja
Zenica, Likovna galerija Zenica
- 1984. Zenica, Galerija MS
Sarajevo, Galerija Roman Petrović
- 1985. Zagreb, Studio Galerije suvremene umjetnosti
Zagreb, Galerija Spektar
Sarajevo, Jugoslovenska dokumenta '85, Umjetnički paviljon Collegium artisticum
Zenica, Galerija MS
- 1987. Banja Luka, Veliki salon Doma kulture
Ljubljana, Galerija Equrna
- 1988. Zenica, Slikarska akcija u izložbenom prostoru Koksare
- 1989. Bijeljina, Galerija Milenko Atanacković
- 1992. Zagreb, Salon galerije Karas
- 1993. Zenica, Postavljenje kipa Sv. Marije, zapadni park crkve Sv. Ilije
- 1995. Zagreb, Galerija Forum

Nagrade i priznanja

- 1983. Sarajevo, posebna pohvala žirija za crtež na izložbi Collegium artisticum
- 1985. Sarajevo, nagrada za slikarstvo na izložbi Collegium artisticum
- 1986. Teslić, pohvala žirija za slikarstvo na izložbi Likovne kolonije Teslić '86
- 1989. Zenica, nagrada Društva likovnih umjetnika Zenica za ukupnu djelatnost

POPIS RADOVA

1. »KAD JE SUNCE BILO VELIKO I ONDA KAD JE BILO CRVENO KAO KRV, ONDA JE SE PTICA PREPALA I KUĆA JE SE ISTO PREPALA«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1993.
2. »SUNCE JE SE SJALO I TU JE ONDA BIO JEDAN KRIŽ I JOŠ JE ONDA ISTO BILO KRIŽEVA«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1993.
3. »DJECA OD TETE PTICE SU SE STRAŠNO PREPALA I TO JE BILO GDJE IMA PUNO BRDA I KAD JE BIO STRIČEK NOŽ«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1993.
4. »KAD SE JE PUNO STRIČEKA UBILO ONDA SU STRIČEKI UBILI TETU PTICU I DRVO SU ISTO UBILI«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1994.
5. »KAD JE SUNCE BILO VELIKO I STRAŠNO ONDA JE NEKO KUĆU UBIO I TEK SU JOJ UBILI GLAVU I ISTO SU I VRATA UBILI I STRIČEKA JE SE PUNO UBILO I TO JE BILO GDJE IMA BRDA«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1994.
6. »KAD JE STRIČEK BIO CRVEN KAO KRV I OND AJE SE TETA PTICA PREPALA«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1994.
7. »SUNCE JE BILO VELIKO I BILO JE ISTO STRAŠNO I ONDA JE SE STRIČEK PREPAO I POPEO JE SE TAKO NA VLAK I TAKO POBJEGAO JE«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1994.
8. »KAD JE JEDNOM BILO SUNCE I ISTO KAD JE BILO JOŠ JEDNO SUNCE ONDA JE TO BILO STRAŠNO I ONDA JE SE SVE PREPALO I KUĆA JE SE PREPALA I DRVO JE SE PREPALO«, 200 x 300 cm, ulje na najlonu, 1994.
9. »KUĆU SU UBILI I TAKO SU SE ONDA PTICE PREPALE KAD JE TO BILO«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.
10. »PUNO JE SE STRIČEKA UBILO I ONDA SU SE MAMA I TATA PTICA PREPALI KAD JE TO BILO I DIJETE OD NJIH JE SE ISTO PREPALO«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.
11. »STRIČEKA SU UBILI I KUĆU SU ISTO UBILI I DRVO SU UBILI I TO JE BILO KAD JE NA NEBU BILA VELIKA SKROZ VELIKA PTICA«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.
12. »KUĆU SU UBILI I TAKO SU JOJ UBILI GLAVU I TO JE BILO GDJE IMA PUNO BRDA I KAD JE SE SJALO SUNCE«, 30 x 90 cm, akvarel na papiru, 1995.
13. »KUĆU SU UBILI I ONDA SU JOJ UBILI GLAVU I ONDA SU SE PTICE PUNO PREPALE KAD JE TO BILO«, 30 x 40 cm, akvarel na papiru, 1995.

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGAINA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENICA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČINLIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽIBOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVREMENI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHEINBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ
DRAGO TRŠAR
DALIBOR JELAVIĆ
TONKA PETRIĆ
ANDREJ JEMEC

ELIZABETH FRANZEHEIM
SUVREMENA UMJETNOST KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUS LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
DURO PULITKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LJKSA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAHOV
DURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSSI
KAŽIMIR HRASTE
KLAVDIJ TUTTA
GIORGIO BORDINI
ZLATKO KAUZLARIĆ-ATAČ
VATROSLAV KULIŠ
STEVAN LUKETIĆ
IVAN LESIAK
JAPANSKA GRAFIKA
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
METKA KRAŠOVEC
NELA BARIŠIĆ
NANE ZAVAGNO
ANTUN BORIS ŠVALJEK
MLADEN KARAN
MARCELA MUNGER
LJUBO BABIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
VLADIMIR GAŠPARIĆ-GAPA
JOSIP TROSTMAN
BORIS BUČAN
MOJCA SMERDU
EDIN NUMANKADIĆ
IVAN KOŽARIĆ
MATKO MIJIĆ
ŽELJKO KIPKE
NADA ŠKRLIN
IVOR PRANČIĆ
IGOR RONČEVIĆ
NENAD VORIH
LOVRO ARTUKOVIĆ
SINIŠA MAJKUS
ROBERT PAULETTA
PETAR BARIŠIĆ
ZOLTAN NOVAK
SILVO ŠARIĆ
BORIS GLUMAC SLAVENSKI
ANTO KAJINIĆ

ČLANOVI GALERIJE FORUM

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ (1937–1993)
RAUL GOLDONI (1919–1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900–1978)
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ